

**AKO MAL ABRAHÁM OBETOVAŤ IZÁKA A AK K TEMU
NIEDOŠLO LEN KVOLI BOHU**

H – HOSPODIN (Boh)

R – ROZPRÁVAČ

I – IZÁK

A – ABRAHÁM

B – BARAN

R: Som rozprávač.

H: Som Boh.

A: Som Abrahám.

I: Som Izák.

B: Bééé.

R: Izák vyrástol vo veľkého chlapca. Čím bol väčší, tým viacej ho mal
Abrahám rád. Boh mu toto dieťa daroval.

H: Ber ho!

A: Vďaka.

R: I pomyslel si Boh.

H: Keď ho vyskúšam, dá mi chlapca, alebo nedá mi chlapca?

B: Bééé.

R: Boh v noci zavolať:

H: Abrahám!

A: Čo je?

H: Obetuj chlapca.

A: Kde?

H: Na hore Moria.

A: Ako?

H: Rýchlo!

A: Prečo?

B: Bééé.

R: Abrahám si dlho lámal hlavu, ale nakoniec išiel k Izákovi.

A: Prebud' sa chlapček, pôjdeme na výlet.

I: Super!

A: Budeš niest' drevo.

I: Super!

A: Budem niest' oheň.

I: Super!

A: Obetujeme.

I: Pre Boha.

A: Tam už je Moria.

I: Kde je baran pre Boha?

A: Boh nachystá baránka, chlapček.

B: Bééé.

R: Prišli na horu Moria, Abrahám postavil oltár z kamenia, položil naň drevo
a musel s pravdou von.

A: Izák, ty si ten baran.

I: Preboha!

R: Abrahám zviazal Izáka do kozelca a chystal sa ho zabiť. I pomyslel si Boh:

H: Ďalej sa už na to nemôžem pozerat'.

R: A poslal barana do krovia. Potom zavolať.

H: Abrahám!

A: Čo?

H: Zadrž!

A: Čo?

H: Nezabíjaj, len som ťa skúšal.

R: Tak bol Izák zachránený, Abrahám šťastný, Boh spokojný a baran
obetovaný.

Všetci: Bééééé.

KONIEC